

toegekomen (wat voorzien en ingecalculeerd was door Milosevic). Enkel de NATO kon hier snel hulp bieden en de evacuatie naar Albanië organiseren, maar zonder dat fantastisch CIMIC-samenspel zou dit onmogelijk zijn geweest. Maar in 1940 was CIMIC (of iets dergelijks) zelfs geen verre wensdroom. Veel was toen afhankelijk van de speurzin, het organisatievermogen en de persoonlijke inzet van een inlichtingenofficier die zo wat de rol van "boy scout" mocht spelen, vaak in ondankbare en moeilijke omstandigheden.

Een heel ander verhaal is dat van de Sovjetgezinde en vooral vanuit Oostende opererende "Rote Kapelle" (doch hierover meer in een volgend hoofdstuk "Verzet").

(wordt vervolgd)

ILLUSTRATIES :

- aankondiging van het boek " Het bloedbad van Abbeville " (1941)
- dodenhulde bij het graf van Joris Van Severen (met Oostendse Fabriekswachters)

JEAN LAROYE, EEN OOSTENDS SPORTFENOMEEN (deel 2)

door Michel CAPON

1945: KAMPIOEN VAN BELGIË JUNIOREN

Als 21-jarige beleefde Jean LAROYE in 1945 een superjaar. Hij werd op 1 juli 1945 voor de eerste maal kampioen van België (op de weg bij de junioren) te MOEN (West-Vlaanderen) (1).

Overwinningen in 1945:

35 in België

6 in buitenland

41 op 90 wedstrijden (2)

of een gemiddelde van 45,56%, wat uitzonderlijk is! Daarbij werd hij 12x tweede. Er stond geen maat op wielrenner Jean LAROYE.

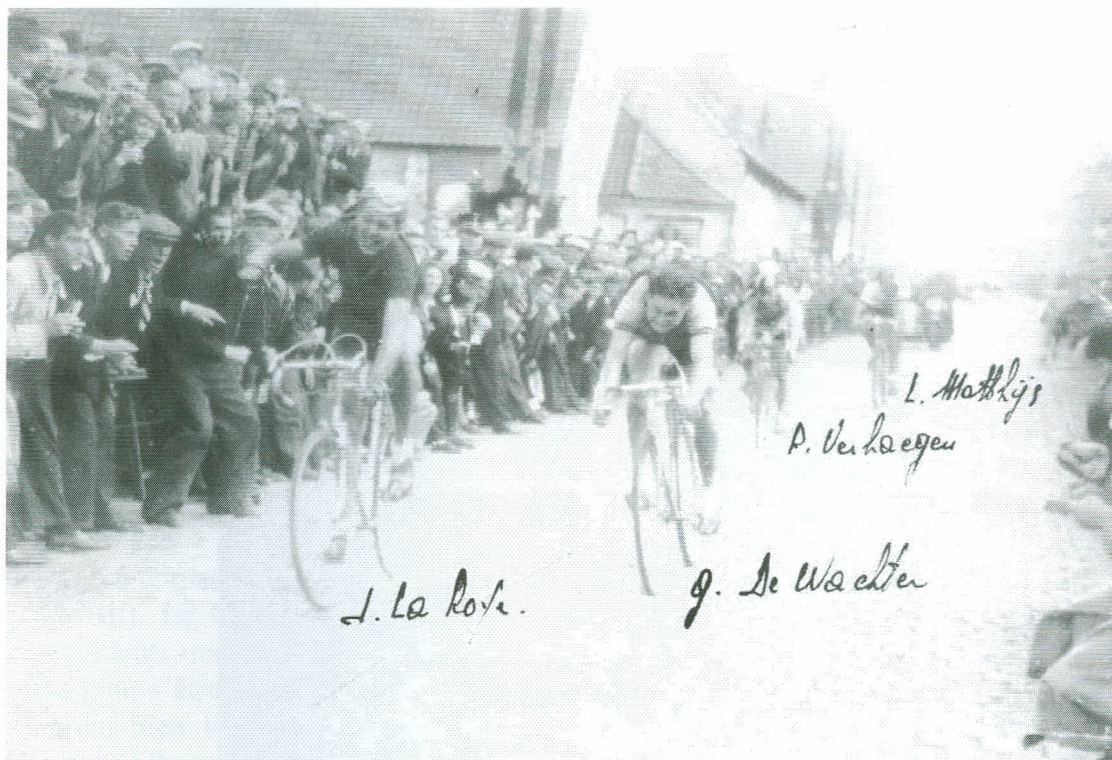
De orde van de aankomst van het Belgisch kampioenschap zag er als volgt uit (3):

1. Jean LAROYE, 130 km in 3 u 34'
2. Georges DEWACHTER, op 1 wiel
3. Pol VERHAEGEN
4. Lionel VANBRABANT
5. Lucien MATTHYS
6. Karel LEYSEN, op 3' 3"
7. J. ROEYKENS
8. Noe POMMELAERE
9. Kamiel DEBACKER, op 3' 27"
10. Jules DEPOORTER, op 3' 45"

Er waren 22 aankomsten.

Datzelfde jaar werd L. MATTHYS nadien kampioen van België bij de onafhankelijken.

De Oostendenaar reed toen met een fiets "CYCLES ODO" van de fietsenverdelers ODO INGHELBRECHT (4).

01 juli 1945. Jean Laroye kampioen van België junioren te Moen (West-Vl.)/ De Oostendenaar wint overtuigend vóór Georges De Wachter en Pol Verhaegen.

01 juli 1945 t e Moen. Kampioenschap van België junioren: 1° Jean Laroye.

Boven: 1. Odo Inghelbrecht. 2. Maurice Brock. 3. Paul Laroye (vader van Jean). 4. Florimond Monteyne. 5. Jean Laroye. 6. Georges Traen. 7. Remi Vanbelleghem. 8. Remy Victor (verzorger). 9. Pieter Vandaele.

Onder: 10. Prosper Ghysel. 11. Emile Opsomer. 12. Nestor Verstraete. 13. Gaston Eyland. 14. Christian Laroye

Gilbert Ramoudt (° 1926): De Oostendse renner die tevergeefs poogde eens Jean Laroye voor de eerste plaats te kunnen kloppen.

Vriend van Jean, Gilbert Ramoudt was een telg van de ondernemer Charles Ramoudt, van het toen zeer bekende autocarbedrijf Ramoudt-Tours, gevestigd in de Kaaistraat 40, Oostende.

Foto genomen in 1945 na de wedstrijd Brussel-Oostende, met aankomst op de wijk Hazegras, de Smet de Naeyerlaan.

Van l. naar r.: Charles Ramoudt (vader van Gilbert en Jacques), Léon Hubrechtsen (fietsenwinkel in de Aarthertoginneweg – mekaniker van de Belgische B-ploeg in de Ronde van Frankrijk 1949), Bill (Engelse toeristenmanager), Gilbert Ramoudt (wielrenner), Roger Parmentier, Jacques Ramoudt (°1919) (jongste broer van Gilbert).

ZOTTE SLEM

Dit kampioenschap van België verliep niet zo vlekkeloos als zou worden verondersteld aan de hand van het cijfermateriaal. Halfweg de wedstrijd gaf Jean aan zijn vele, met de fiets meegereisde supporters te kennen dat hij wilde opgeven. De steeds maar hogere snelheid en de voortdurende demarrages werden hem te machtig en Jean had zich voorgenomen de strijd te staken.

De rijzige Oostendenaar had echter niet gerekend op één van zijn mentors, oud-kampioen van België Staf VANSLEMBROUCK (5). Op het moment dat Jean van zijn fiets stapte nam Staf een fietstube ter hand en dreigde ermee Jean te zullen "bewerken". En Staf ging inderdaad tot de actie over. Jean verschrok zich meer dan een "bult" en door angst bevangen sprong hij terug op de fiets, achternagezeten door een met een slingerende fietsband in zijn hand acterende "zotte SLEM". Jean zette onmiddellijk de achtervolging op het peloton in, dewelke hij in één ronde terug vervoegde. Had de Oostendse Staf niet krachtdadig opgetreden, dan was Jean LAROYE geen kampioen van België geworden! Hoe een dubbeltje soms rollen kan (6).

Einde van het jaar 1945 verscheen er in de plaatselijke pers een korte mededeling (7):
“LAROYE Jean, De Belgische juniorenkampioen, zal toekomend jaar als liefhebber optreden en werd als dusdanig aangeworven door “OLYMPIC”, één der ondermerken van “ALCYON”: Jean zal denkelijk in februari naar Frankrijk vertrekken om er de oefening aan te vatten en deel te nemen aan al de klassiekers. Tevens voorziet hij een wereldreis om in de verschillende landen zijn talenten ten toon te spreiden.”

RONDE VAN EMILIË (ITALIË) 1946

Jean werd samen met zijn meester-knecht Albert PAUWELS (8) geselecteerd voor de Ronde van EMILIË voor liefhebbers. Werd in de volksmond als de Ronde van Italië betiteld. Die ronde werd toen over 6 ritten van 28 april 1946 t.e.m. 5 mei 1946 verreden. Volgende renners werden door de B.W.B. (Belgische Wielrijdersbond) uitgekozen (9): Jean LAROYE, Albert PAUWELS, Rik VANHOLE, Roger GYSELINCK, ADAMS, GOUTIER, ROMAIN, VANDEWYNGAERT.

Tussenin waren 2 rustdagen voorzien. De totale afstand bedroeg 762 km (of een gemiddelde van 127 km per rit). Le Carillon van 10 mei 1946 berichtte hierover: “Jean LAROYE, victime de plusieurs accidents matériels lors de la 4e étape (Carpi-Bologna: 136 km, C.M.) (.....) et le mirent hors course pour s’être accroché à un camion, alors que LAROYE devait rouler sans selle et était à ce moment-là, bien loin des premiers au classement général.” De andere Zeemeeuwrenner en Oostendenaar Albert PAUWELS reed de koers volledig uit met een 17e plaats in de eindrangschikking.

Terloops kan hier aangehaald worden dat Jean in de andere gewestelijke koersen over twee helpers beschikte. Benevens voornoemde PAUWELS had hij ook nog Frits SINNAEVE in dienst. Deze laatste trok veelal de sprint aan voor Jean. Een ander gekend figuur uit Jeans entourage was de Bredense taxichauffeur Amedée VAN STEENKISTE. Hij was in de koers één van Jeans bevoorraders van wielen. Jeans zus Francine (10), gezeten op een zwarte Amerikaanse moto, was in de wielervedstrijden eveneens een bevoorradster, zowel van tuben als van voeding en drank.

OPNIEUW BELGISCH KAMPIOEN in 1946

In juli 1946 werd Jean voor de derde opeenvolgende maal kampioen. Samengevat:
= 1944: Kampioen van Vlaanderen (Er werd geen Belgisch kampioenschap ingericht)
= 1945: Kampioen van België Junioren op de weg.
= 1946: Kampioen van België Liefhebbers achtervolging.
Hoe verliep dit laatste kampioenschap?

Op zondag 21 juli 1946 om 17 uur grepen in de Oostendse velodroom de Belgische kampioenschappen snelheid en achtervolging van de categorieën Junioren-Liefhebbers-Onafhankelijken-Beroepsrenners plaats. Dit was een organisatie van de Ostend Stadion Velo Club. In de afdeling achtervolging Liefhebbers trad de Oostendse Zeemeeuwrenner Jean LAROYE aan. De wedstrijden achtervolging Liefhebbers gingen over 4 km.

Uitslagen (11):

Halve finales:

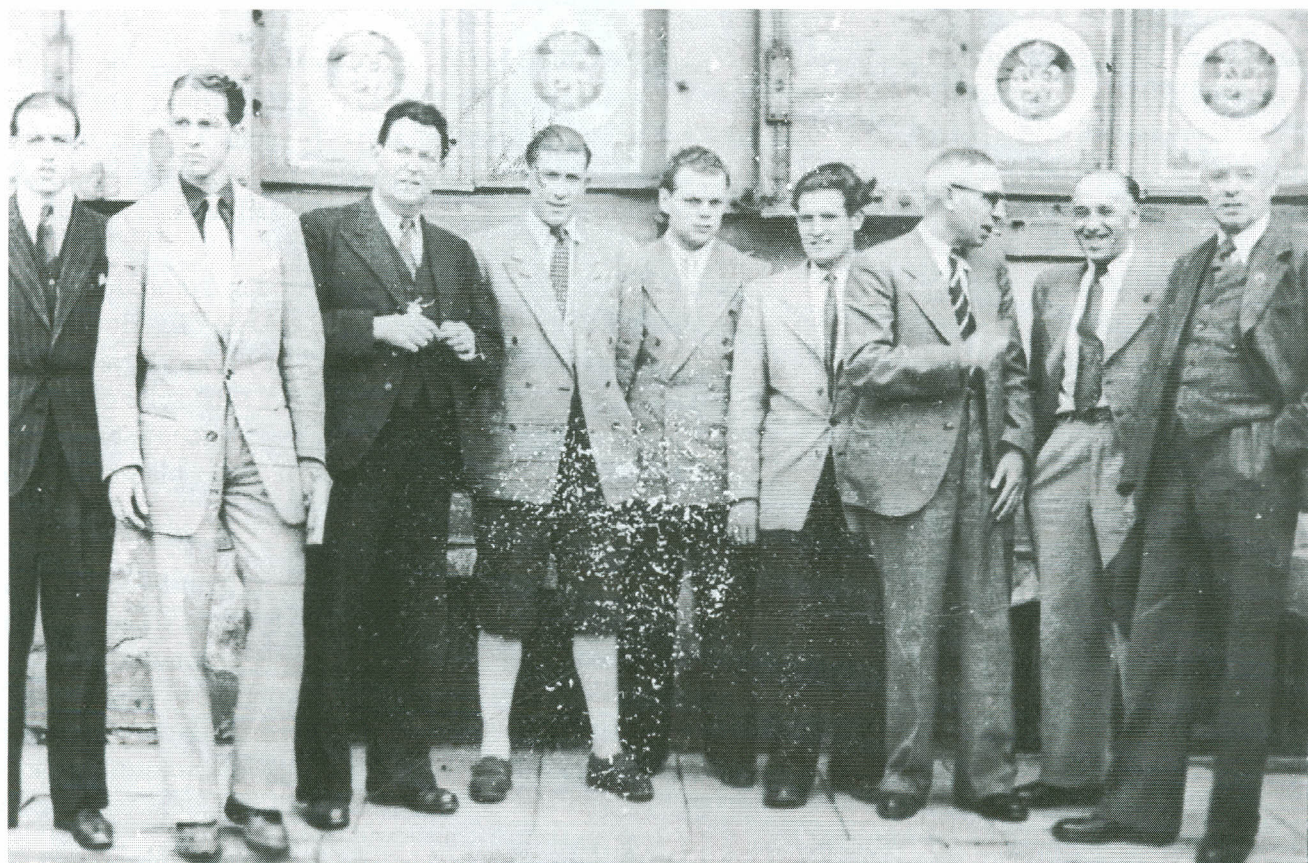
1^e reeks: VANKERCKHOVE wint met 100m. van GYSELINCK, de 4 km. in 4' 40".

2^e reeks: LAROYE wint met 35 m. van ADAMS, de 4 km. in 4' 43" 2/5.

Finale: Jean LAROYE wint met 10 m. van Henri VANKERCKHOVE, de 4 km. in 4' 36" 2/5. Van bij de start neemt Jean de leiding en zal deze niet meer afstaan.

De maand nadien werd Jean LAROYE opgenomen in de selectie van de Belgische ploeg voor het wereldkampioenschap dat plaats greep in Zürich (Zwitserland).

Henri "Kwik" VANKERCKHOVE (°1926 Brussel +1999 Kessel-Lo) was datzelfde jaar (1946) kampioen van België bij de Liefhebbers op de weg geworden en nadien, einde augustus, derde in het wereldkampioenschap op de weg te Zürich. Het toont nogmaals aan hoe sterk Jean LAROYE op 21 juli 1946 voor de dag kwam.

1946: Belgische ploeg voor de wereldkampioenschappen te Zürich (Zwitserland)
Van l. naar r.: Nihant, Jean Laroye (hij bereikte de kwartfinale), President L.V.B., Emile Gosselin, Frans Vanlooveren, René Adriaenssens en 3 verzorgers.

SPRINTTORNOOI IN PARIJS

Vanaf 1946 begon Jean een wielertournee doorheen West-Europa. Hij trad aan in gesloten (winterperiode) en open (buiten de winter) velodrooms. Van één van die meetings in Frankrijk is er iets buitengewoon voorgevallen.

Na het Belgisch kampioenschap werd Jean LAROYE uitgenodigd om in het Prinsenveld te Parijs (12) een achtereenvolgende wedstrijd ("poursuite") te rijden tegen de toenmalige Franse kampioen Roger RIOLAND (°1924). In het najaar zou diezelfde RIOLAND wereldkampioen achtereenvolgende liefhebbers worden. Helaas voor Jean! In de velodroom van Parijs aangekomen bleek RIOLAND ziek te zijn en gaf aldus in de laatste instantie forfait. Daar stond de Oostendse kampioen dan. En wat nu?

De directeur van het Prinsenveld wilde Jean niet nodeloos terug naar Oostende sturen en na veel palaveren lieten ze hem aanzetten in het met veel bombarie aangekondigde sprinttoernooi. Een groot

deel van de toenmalige allerbeste wereldamateurs sprinters waren gecontracteerd. De "fine fleur" was samengesteld uit o.a.

- = Axel SCHANDORFF (°1925) (13), kampioen van Denemarken. Nadien, ook in 1946, werd hij 2de op het wereldkampioenschap snelheid liefhebbers in Zwitserland.
- = Roger Henri SENSEVER (°1922) (14), de Franse sprintkampioen. Werd later 4de op het wereldkampioenschap liefhebbers in 1946.
- = Raymond PAUWELS (° Brussel 1928 - + Laken 1997). Was in 1946 de Belgische kampioen snelheid liefhebbers (15).

Tot ieders verbazing, niet alleen van de toeschouwers maar ook van de aanwezige kenners en beroepsrenners, klopte Jean in de reeksen de ene zuivere amateursprinter na de andere. De rijzige Oostendenaar kwam zo plotseling, als Belgisch kampioen achtervolging, in de ultieme finale van het puik van het spurtersgelid terecht. De andere finalist was de Deen SCHANDORFF. Zoals gebruikelijk werd men winnaar de renner die in twee of naargelang drie ritten, het eerst twee zeges behaalde.

In de eerste reeks won SCHANDORFF met een fietslengte voorsprong. De tweede reeks kon beslissend zijn, indien hij opnieuw won. In die tweede reeks reed LAROYE in tweede stelling bovenaan de piste en SCHANDORFF onderaan. De Deense kampioen dacht, na de eerste reeks, het als een zacht gekookt eitje opnieuw voor mekaar te brengen. Doch plots, een ronde voor het einde, dook de Belgische kampioen achtervolging, met volle snelheid naar beneden en verraste in eerste instantie SCHANDORFF. Die zette met achterstand aan en gaf de indruk toch nog Jean te zullen remonteren. Tevergeefs. Jean LAROYE won met overtuiging de tweede serie.

De derde reeks of de finale moest uitslag geven. SCHANDORFF zou er op een fijnere manier tegenaan gaan. De Deen moest eerst vertrekken. Na één van de drie ronden bleef SCHANDORFF plots surplacen, hetgeen perfectie voor sprinters is. Een discipline die Jean trouwens niet zo goed onder de hand had. De Belgische kampioen werd de leiding opgedrongen. In de laatste ronde ging Jean uit volle macht aanzetten. SCHANDORFF valt aan in de laatste bocht, laat zich schijnbaar terug afzakken, maar valt weer aan in de rechte lijn en wint met 10 volle cm (16).

De getalenteerde en begaafde Jean LAROYE kan blijkbaar alles rijden; op de weg als op de piste, zowel achtervolging als snelheid. In die tijd was Jean een uitzonderlijk kampioen. Het had niet veel gescheeld of Jean LAROYE had op voornoemde meeting de "fine fleur" van het beleid van de liefhebbers-sprinters een kak gezet.

VERWIJZINGEN

- (1) CAPON Michel, *Velo Club De Zeemeeuw deel, 16*, in: De Plate, mrt. 2007, blz. 76-77.
- (2) Archief Jean LAROYE 21/8/2006.
- (3) Z.W. 6/7/1945.
- (4) ODO INGHELBRECHT: ° Aartrijke 25/2/1913. Fietsenmaker, hoek Kapellestraat 87A/Jozef II straat (nadien Radio Marlein, thans KIPLING). Was ook spelbediende Kursaal Oostende. Later is hij wegens beroepsredenen naar Baden-Baden in Duitsland vertrokken.
- (5) Gustaaf VANSLEMBROUCK (° Oostende 25/3/1902 - + Oostende 7/8/1968). Kampioen van België Onafhankelijken 1925. Prof van 1926-1934. Groot en sterkgebouwd renner met een nogal grillig karakter. In Parijs-Tours 1927 viel hij in ruzie met zijn ploegleider toen hij, op weinige kilometers van de finish, alleen aan de leiding reed. De zege ging naar de Zwitser Heiri SUTER. (Bron: *Velo Gotha* 1984, blz. 577. René Jacobs, Hector MAHAU, HARRY VANDENBREMT, René PIROTTE).
- (6) Mededeling Maurice FERIAER, secretaris Velo Club Zeemeeuw 1945-52 op 10/3/2006.

- (7) Het Kustblad 30/12/1945.
- (8) Levensloop Albert PAUWELS, in De Plate, 2001, blz. 38-39, Michel CAPON, *Ostend Stadion Velo Club Oostende*.
- (9) Z.W. 12/4/1946.
- (10) Mededeling VANBELLE 19/3/2009.
- (11) Z.W. 26/7/1946.
- (12) Jean is in 2009 verhuisd naar een ander appartement. Momenteel (12/3/2010) is zijn immens archief nog niet volledig opnieuw gerangschikt, waardoor de juiste datum op dit ogenblik niet kan weergegeven worden. Deze gebeurtenis werd destijds door vader Paul LAROYE in Café 't Putje, St. Paulusstraat, 27 Oostende (uitgebaat door Oscar CAPON) in aanwezigheid van vele cliënten meermalen verteld.
- (13) Axel SCHANDORFF: Kampioen van Denemarken sprint: a/ als liefhebber: 1946-47-48-49.
b/ als prof: van 1950 t.e.m. 54.
Wereldkampioenschapssprint liefhebbers: 2e in 1946 en 1948.
Olympische spelen 1948: sprint: 3^e.
- (14) Roger SENSEVER:
Kampioen van Frankrijk sprint liefhebbers: 1946 + 47.
Wereldkampioenschap sprint liefhebbers: 1946: 4^e – 1947: 3^e.
Prof vanaf 1949.
- (15) Raymond PAUWELS; Belgisch kampioen snelheid; 1945: junior – 1946 + 47: liefhebbers – 1949 + 50: profs.
- (16) Mededeling Jean LAROYE 12/3/2007.